

NYA PERSPEKTIVS FILOSOFI

AV JENNIFER ESPLING (2009)

Det finns intervaller som en gång var tabu.

Djävulens tonsteg fanns, och det var förbjudet eftersom det inte nådde hela vägen fram till en harmonisk klang utan bara skapade en längtan dit. Till bortom bergen och grönare gräs. Det förde med sig en slags oro som krävde handling, och ansågs uppröra sinnet i onödan.

Ordet handla betyder lustigt nog både agera och köpa/sälja. Om man tittar på budskapen som dominerar det offentliga rummet så ser man att det är den senare typen av handling som uppmuntras. Men människan har en stark drift att agera helt av egen vilja, oavsett behov och efterfrågan. Att handla och åstadkomma saker skänker en tillfredsställelse som konsumtion aldrig kan komma i närheten av. En människa som enbart tar emot utan att få tillföra något, kommer så småningom att känna sig frustrerad.

Man har kallat musiken som spelas på Nya Perspektiv för svår, smal, konstig osv, och visst finns det något som skiljer den från mycket annan musik. Detta «något» handlar egentligen mer om den som lyssnar än om musiken. Det är nämligen musik som kräver ett aktivt lyssnande. Att man lyssnar förutsättningslöst utan att döma, ungefär som när man möter en medmänniska. Det som händer då är att både musiker och åhörare blir medskapande, och musiken blir en gemensam aktiv handling. Det kan låta som ett filosofiskt resonemang, och det är det också, men inte enbart. De musiker och den publik som återkommer till Nya Perspektivs konserter vet att det också finns något osynligt och konkret i rummet under konserterna. Det är summan av de inblandades aktiva koncentration; alla deltar och ingen vet hur det kommer att låta eller sluta.